

ZEEHOND GRAAG van Marjoleine de Vos

Janneke Wiechmann

© havovwo.nl (maart 2002)

- ZEEHOND GRAAG -

Het liefst zou mevrouw Despina zeehond zijn.
Springen, poon verschalken, applaus
voor uw lenig spek dat overheerlijk
de kant op kletst, dik verpakt geraamte,
grootogige boksbal vol vis, lekkerbek.
Binnenin zat mevrouw Despina, veilig
in glad vel, waterafstotend vermomd
als onhoekig dier, elegant toegerust voor
poolstorm en schotsen. Lachend heft ze
haar snor boven water, poseert voor
verrekijsers, zont op een zandplaat.
Gooit het leven haar juichend de lucht in
stuitert ze op zeewaardige kussens
haar vrolijk vet maakt elke landing zacht.

Marjoleine de Vos

Informatie over de schrijver

Geen concrete informatie. Ik weet alleen dat ze zeehonden graag heeft geschreven, dat is een poëziebundel

Taalgebruik

Het taalgebruik is normaal. Geen overbodig lange zinnen, geen ouderwets geklets.

Vorm

Natuurlijk is dit gedicht weer enjambement. Al vind ik dat erg jammer. Het was helemaal niet nodig geweest. Bij sommige delen wel, anders waren de zinnen te lang geworden, maar vaak ook helemaal niet. Het gedicht is zo vrolijk en gezellig geschreven, waarom verziekt ze het dan door zinnen zomaar af te breken. Laat poëzie eens een keer gewoon zijn, denk ik dan.

Rijm

Er wordt geen gebruik gemaakt van alliteratie, assonantie of volrijm.

Versvormen

Ik denk niet dat dit een speciale versvorm is. Ik kan de versvormen wel combineren, maar dat is een beetje vergezocht.

Beeldspraak

Er wordt gebruik gemaakt van personificatie;

‘Gooit het leven haar juichend de lucht in
stuitert ze op zeewaardige kussens’

Het leven zal zelf nooit gooien, een duidelijke personificatie dus.

Stijlfiguren

Er worden geen stijlfiguren gebruikt in dit gedicht.

Persoonlijke beoordeling

Ik vind het een leuk gedicht. Erg jammer van de enjambementen die het gedicht een beetje verpesten. Ik vind het jammer dat gedichten weinig gewoon worden opgeschreven. Het gaat de schrijvers vaak meer om de buitenkant dan om de inhoud en dat kan een gedicht een beetje verpesten. Dat is hier het geval. Al vind ik het verder wel leuk en grappig geschreven. Wie zou er niet eens een vogel, poes of zeehond willen zijn?